

תקונא עשרין ותלת

(דף סט ע"א)

בְּרֵאשִׁית בְּרִי"ת א"ש, בְּרִית דָּא צְדִיק, כָּל אֲתֶקְרִי,
 קְשׁוּרָא דְכָל אַבְרִין דְּגוּפָא, ח' דְּאִיהוּ תַּמְנֵי
 יוֹמִין, אֵינוֹן שְׁעוּרָא דְשַׁבַּת, דְּאִיהוּ תְרִין אֲלֶפֶין אֲמִין
 לְכָל סֵטֶר, לְנִטְרָא בְּהוֹן אוֹת שַׁבַּת, כְּגוּוֹנָא דָּא אֵינוֹן
 תַּמְנֵי יוֹמִין תְּחוּם לְקַבְּלָא בְּהוֹן אוֹת בְּרִית, וּלְנִטְרָא
 לִיה בְּהוֹן, דְּלֹא אֲתַעְבִּיד בְּאוֹת בְּרִית חֲלוּל.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא יוֹמָא חַד הוּינָא אֲזֵלִי אָנָּא וְרַבִּי
 יוֹסִי, וְאַתָּא בְּרִיה דְּרַב הַמְּנוּנָא סָבָא מִהֵהוּא
 עֲלָמָא, בְּדִיוֹקְנָא דְהָאִי עֲלָמָא וְאֲזַדְמֵן לֶן בְּאַרְחָא
 כְּגוּוֹנָא דְמַחְמַר בְּתִרִין חַמְרִין, וְשִׁאֵלְנָא (נ"א וְשִׁאֵל לֶן)
 מֵאִי אַת שַׁבְּתוֹתִי תִשְׁמֹרוּ וּמְקַדְּשִׁי תִירָאוּ (ויקרא יט א),
 וְאָמַר אִיהוּ מִלִּין שְׁפִירִין, אֲבָל עִם כָּל דָּא בְּעֵינָא
 לְמִשְׁמַע מְפוּמָּךְ, אָמַר לִיה בְּרִי בּוֹדְאִי בְּרִית אִיהוּ שְׁקִיל
 לְשַׁבַּת, וּבְגִין דָּא (בְּרֵאשִׁית יָרָא שַׁבַּת וכו').

תקונא עשרין וארבע

בְּרֵאשִׁית יָרֵא שַׁבָּת, (ובת) שַׁבְּתוֹתֵי תְּהָא דְחִיל,
 יָרֵא תוֹרָה, יָרֵא בְּרִי"ת, כְּמָה דְצָרִיךְ
 נְטִירוֹ דְבְּרִית, דְּלֵא יַעוּל לִיה בְּרֵשׁוֹ נוֹכְרָא, כְּגוּוֹנָא
 דָּא צָרִיךְ בְּרֵשׁוֹ נְטִירוֹ דְשַׁבָּת, דְּלֵא לְאַפְקָא מְרֵשׁוֹת
 הִיחִיד וַיַּעוּל בְּרֵשׁוֹת הָרַבִּים, רֵשׁוֹת הִיחִיד אִיהִי
 שְׁכִינְתָא, רְחִבּוֹ ד' וְאִינוּן יְהוּ"ה, וְגַבְהוֹ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א
 וְאִ"ו ה"א, רֵשׁוֹת הָרַבִּים נְחָשׁ אֶשֶׁת זְנוּנִים, סַם דְּאֵל
 אַחַר דְּאִיהוּ סַמָּא"ל, וְאִיהוּ כְּלָלָא דְשַׁבְּעִין אֹמִינ, וְאִיהִי
 חֲלָלָה זוֹנָה, וּבְעֵלָה חֲלוּל שַׁבָּת אִיהוּ, וּבְגִין דָּא מָאן
 דְּאַפִּיק מְרֵשׁוֹת הִיחִיד לְרֵשׁוֹת הָרַבִּים חֲיִיב סְקִילָה.

עֲרוּב אִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וּבִיה מְטִלְטִלִין מִבֵּית
 לְבֵית, דְּאִינוּן שְׁכִינָה עֲלָאָה וְתַתָּאָה, וְעֲלִיָּיהוּ
 אֲתַמַּר אֶת שַׁבְּתוֹתֵי תְּשִׁמּוּרוֹ וּמְקַדְּשֵׁי תִירָאוּ, דָּא מְקַדְּשׁ
 יו"ד, אוֹת שַׁבָּת (דָּא בְּרִית) דְּצָרִיךְ לְנִטְרָא לִיה בְּבַת
 זוּגִיָּה, דְּאִיהִי קְדוּשָׁה דִּילִיָּה, בְּרָכָה דִּילִיָּה, דְּעֵלָה
 אֲתַמַּר (בראשית ב ג) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
 אוֹתוֹ, וַיְבָרֶךְ דָּא בְּרָכָה, וַיְקַדְּשׁ דָּא קְדוּשָׁה, וּלְגַבֵּי
 תְּרוּיָּיהוּ הוּוּ נְפִקֵי קְדָמָאֵי לְקַדְּמוֹת כְּלָה, וְהוּוּ אֲמַרֵי תְּרִי
 זְמַנֵּי בָּאֵי כְּלָה בָּאֵי כְּלָה, בְּהֵהוּא זְמַנָּא קוּל חָתָן וְקוּל
 כְּלָה.

וְעוֹד מִקִּדְשֵׁי בְּאֵת יו"ד, בְּגִין דְּלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת
 מֵעֲשָׂרָה, וְצָרִיךְ לְבָרְכָא לֹון וּלְקַדְּשׁ לֹון בְּקְדוּשׁ
 עַל הַיּוֹם, בְּשִׁבְעִין תֵּיבִין דְּקְדוּשׁ וּוִיכְל"ו פְּחוּשְׁבָן בִּי"ן,
 וְצָרִיךְ לְמִימַר סְבָרֵי מָרְנָן, וְאִינוּן דְּאִמְרִין וְעָנוּ לְחַיִּי,
 בְּגִין דְּאֵתְקִשְׁרוּ בְּאִילָנָא דְּחַיִּי, וְלֹא בְּאִילָנָא דְּמוֹתָא,
 דְּאִיהוּ גְפֹן דְּחָב בֵּיה אָדָם קְדַמָּא, דְּחַד אָמַר חָטָה הָיָה,
 וְחַד אָמַר גְּפֹן, וְכֹלָא קְשׁוּט.

שִׁבְעֵי מִינִין אִינוּן חָטָה וּשְׁעוּרָה גְפֹן וְתֵאנָה וְרִמּוֹן זִית
 שָׁמֶן וְדָבָשׁ, חָטָה וּשְׁעוּרָה וְהָא אֲתִמַּר, וְצָרִיךְ
 לְאַחֲזָרָא עַל־יָהּ, חָטָה הָא אֲתִמַּר, שְׁעוּר"ה דְּאִפִּיק ה'
 מִשְׁעוּר דִּילָהּ, גְּפֹן סַחֲטָה עֲנָבִים בְּרִשׁוֹ אַחֲרָא, וְעַבְד יִין
 נֶסֶךְ, וְאֵתְעַבִּיד אִילָנָא דְּטוֹב וְרַע, תֵּאנָה לְקִיט תֵּאִינִי
 קָדָם זְמַנִּיָּהּ קָדָם דְּאֵתְבַשְׁלוּ, כֶּךָ לְקִיט הוּא מֵעֲלָמָא
 קוּדָם זְמַנִּיָּהּ, וְדָא אִיהוּ רְזָא מָאן דְּגָרִים דֵּי יְמוֹתוֹן בְּנוֹי
 קָדָם זְמַנִּיָּהּ, הֵדָא הוּא דְּכִתִּיב (קהלת ה ה) לָמָּה יִקְצוּף
 הָאֱלֹהִים עַל קוֹלְךָ וְחַבֵּל אֶת מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וְרְזָא דְּמִלָּה
 (ירמיהו ב ל) לְשׂוֹא הִפִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם וְגוֹמַר, וּבְגִין דָּא (שמות
 כ ז) לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא. רִמּוֹן, בֶּן
 זוּמָא בֵּיה חָב, אֲבָל רַבִּי מֵאִיר תּוֹכּוּ אֲכַל קְלִיפְתּוֹ זֶרֶק,
 דְּקְלִיפִין אִינוּן אוֹמוֹת הָעוֹלָם, יִשְׂרָאֵל מוֹחָא בִּינֵיָּהּ,
 כֶּן כְּגוּוֹנָא דָּא שְׂכִינְתָּא אִיהִי פְּרִדָּם (דף סט ע"ב) בְּגָלוֹתָא,

וְאִיהִי מוּחָא מְלָגוּ, אַגּוּז קָרִינָן לִיה, כְּמָה דְאָמַר שְׁלֵמָה
 מְלָכָא, אַל גְּנַת אַגּוּז יִרְדְּתִי (שיר ו יא), וְאִיהִי שְׁכִינְתָא
 אִיבָא מְלָגָאוּ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים מה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת
 מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, וְקְלִיפִין הֵן כְּמָה
 רְשׁוּיּוֹת נּוּכְרָאִין, וּבְשַׁבַּת מְכָלָא אֶת־פְּשֻׁטָתָא, וְאֶת־לְבַשְׁתָּא
 בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירָאֵן, וְכֵן צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא,
 לְאֶת־חֲדָשָׁא בְּשַׁבַּת בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירָאֵן, וְכֵן לְאַטְעָמָא
 בְּשַׁבַּת מְכָל מְאָכְלִין טָבִין, בְּגִין לְקַשְׂרָא וּלְאַרְקָא
 בְּרַכָּאֵן לְגַבְהָ מְכָל סְפִירָן, וּלְמַהוּי אֶשְׁתַּקֵּיא מְכָלָהּ.

וְצָרִיךְ לְקַיֵּמָא בָּה עֲנֵג, דְאִיהוּ צְדִיק דְנִפְיָק מֵעֵדֵן,
 דְאִיהִי בִינָה עֲלָמָא דְאֶתִי, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן דָּא
 שְׁכִינְתָא תַתָּא, וְנִהְרָא אִיהוּ ו' דְנִפְיָק מִן י"ה, וְאֲזִיל
 חֲמֵשׁ מֵאָה שְׁנִין, דְאִינוּן חֲמֵשׁ סְפִירָאֵן, וּמִטִּי לְצְדִיק,
 לְאַשְׁקָאָה מִנִּיהָ גְּנַתָא דְאִיהִי ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת
 אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְגוֹמַר (בראשית ב כב).

וְכֵן בְּרִית מִלָּה אִיהִי כְּגִוּוֹנָא דְאַגּוּז, צָרִיךְ לְתַבְרָא
 קְלִיפִין דְעַרְלָה וּפְרִיעָה, וּלְאַעֲבָרָא לִזְוֹן מִתְמָן,
 וּלְאַתְגְּלִיָּיא מוּחָא מְלָגוּ, וְדָא אוֹת בְּרִית, וְדָא עֵץ חַיִּים,
 אֲבָל בְּרִית דְאִיהוּ בְּעַרְלָתִיהָ וְלֹא אִית בֵּיה פְּרִיעָה, עֲלִיהָ
 אֶתְמַר (שם יז) וּמֵעַץ הַדֶּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי

בְּיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעוֹלָם הִנֵּה, תָּמוּת
בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד לָבָא הוּא אָגוּז, וּמֵאֵן דְּתִבְר קְלִיפָה דִּילִיָּה דְּאִיהוּ
יֵצֵר הָרַע, עֲלִיָּה אֲתָמֵר (תהלים נא יט) לֵב נִשְׁבַּר
וְנִדְפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה וְגִסוֹת לָבָא דְּהוּא שְׁלִים
בְּקְלִיפִין דִּילִיָּה וְלֹא אֲתָבֵר, עֲלִיָּה אֲתָמֵר (משלי טז ה)
תוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל גְּבַה לֵב, וְשִׁכְנִיתָא לָא שְׂרִיא עֲלִיָּה,
וּמִסְטָרָא דְּקְלִיפִין אֲתִקְרִיאוּ בְּנֵי נֶשָׂא עֲרִילֵי לֵב.

וּבְשִׁבְתָּ גִיְהֵנָם לָא שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא, וְלֹא מִמֶּנּוּ דִּילִיָּה,
בְּגִין דָּא מִנֵּי לְיִשְׂרָאֵל לֹא תִבְעֵרוּ אִשׁ בְּכֹל
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת (שמות לה ג), וְאִי בַר נֶשׂ אֲוֹקִיד
בְּשַׁבָּת, אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲנָא הוּיְתִי מְכַבֵּה
לְנוֹרָא דְּלֹא אֲוֹקִיד, וְאַתּוֹן מוֹקְדִין לִיָּה, אַתּוֹן תִּתּוֹקְדוּן
בְּגִיְהֵנָם, בְּגִין דָּא לֹא תִבְעֵרוּ אִשׁ בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם,
וְאַפִּילוּ בְּגוֹפָא, וּמֵאִי נִיהוּ גִיְהֵנָם בְּגוֹפָא, כְּבִד דְּבִיָּה
מָרָה דְּאִיהוּ גִיְהֵנָם, סַם הַמּוֹת סַם דְּאֵל אַחַר, חֲרָבָא
דְּמִלְאַךְ הַמּוֹת, וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר (משלי ה ד) וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה
כַּלְעֵנָה, חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת.

וְצָרִיךְ דְּלֹא יִתְעַר (נ"א לְאַתְעָרָא) עֲצִיבוּ וְקִטְטָה מִסְטָרָא
דְּטָחוּל, אֲלֵא דְתִהֵא לֵב נָטִיר מְכַלְהוּ, דְּאִיהוּ
שַׁבָּת שְׁמוֹר, וּמוֹחָא זְכוֹר, וְצָרִיךְ לְקַבְּלָא אוֹשְׁפִיזִין

דאינון מלאכין, עולימן דנשמה יתירה דאיהי שכינתא
 עלאה, ונפש יתירה דאיהי שכינתא תתאה, ואושפיוזין
 דנחתין עמה.

וצריך אתתא לתקנא שרגא בליל שבת לימינא,
 ואתחשיב לה כאלו תקנה מנרתא בדרום,
 ופתורא בצפון, ועלייהו אתמר הרוצה להחכים ידרים,
 הרוצה להעשיר יצפין, ואינון שכינתא עלאה ותתאה,
 שכינתא עלאה מנרתא לדרום, צריכא לאתקנא לה,
 בגין דתמן חכמה, ובגין דא הרוצה להחכים ידרים,
 ובההוא ביתא דאשכחין דירה דא מתקנא בהאי
 סדורא, מנרתא בדרום ושלחן בצפון ומטה
 בין צפון לדרום, אמרין אלין מלאכין דקא נחתין עם
 שכינתא דאיהי נשמה יתירה, לית דין אתר הדיוט דעם
 הארץ, אלהין אתר דרעוא ביה מן קדם יהו"ה.

פתורא צריכא לתקנא לה לגבי צפון, ופתורא איהי
 שכינתא תתאה, דאתמר בה (תהלים מה ד) כל
 כבודך בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה, מאי
 זהב דא גבורה, דאתמר בה (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה,
 ממשבצות זהב תרי סמכי קשוט, מטה למערב בין צפון
 לדרום, לתקנא ליה לגבי עמודא דאמצעיתא, דאתמר
 ביה (שמות ד כב) בני בכורי ישראל, ובביתא דלאו אינון

מתתקנין אלין תקונין בליל שבת, אושפיזין אמרין
 לאו איהי דא דירה דישראל, דאתמר בה (שם לא טז)
 ושמו בנן ישראל את (דף ע"א) השבת, לעשות את
 השבת, לדורותם, לדורתם פתיב חסר, מלשון דירה, וכל
 אלין תקונין צריכין לתקנא בליל שבת דאיהי ממש
 אות ברית מילה.

אמר רבי אלעזר, וכי ברית מילה לכל בני נשא איהו
 שוה, אמר ליה, לא, דברית מילה לחייביא,
 עפרא דתקין במנא איהו מזונא לחויא, דאפריש מניה,
 הדא הוא דכתיב (ישעיהו סה כה) ונחש עפר לחמו, ודם ברית
 איהו מזונא לסמאל דאיהו רוצח, דאפריש מניה,
 ורזא דמלה אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא
 השקהו מים (משלי כה כא).

לבינוננים אתחשיב ברית מילה אעברו דדמא ובשרא
 פקרנא, הדא הוא דכתיב (שמות כ כד) וזבחת
 עליו את עולותיך ואת שלמיך, לצדיקיא ודאי באתר
 דמילה ופריעה שריא יהוה, ודא איהו ומבשרי אחזה
 אלוה (איוב יט כב), ועלייהו אתמר (יחזקאל טז ו) ואמר לך
 בדמיך חיי לצדיקיא, (ובכתיב (זכריה ט יא), גם את בדם בריתך
 שלחתי אסיריך מבור, דאיהו גיהנם).

תקונא עשרין וחמשא

בראשית דא אורייתא, הדא הוא דכתיב (משלי ח כב)
 יהו"ה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז,
 מההוא אתר דאתמר ביה (תהלים צג ב) נכון כסאך מאז,
 ואורייתא תרין פקודין אית בה, חד והגית בו יומם
 ולילה (יהושע א ח), תננינא למהוי למלכא ספר תורה,
 דאזיל עמיה בכל אתר, הדא הוא דכתיב (דברים יז יט)
 והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו, ספר תורה אמאי
 למלך, בגין דאיהו לאו איהו מלכא אלא מסטרא
 דמלכות, וצריך למהוי ליה עמה בכל אתר ספר תורה
 דאיהו עמודא דאמצעיתא, לאתקשרא ביה קודשא
 בריך הוא עם שכינתיה, וספר תורה היא דרגא דייעקב,
 דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, וספר תורה כף
 צריך למהוי תם בלא פסולת, ואם ספר תורה איהו חסר
 באתר דמלא, או מלא באתר דחסר, או אות חד חסיר,
 או יתיר, או חליף, ספר תורה פסול, לאו איהו
 כדיוקנא דספר תורה דלעילא.

כגוונא דא אינון חמש פנפי ריאה, כגוונא דחמשה
 חומשי תורה, וורדא כגוונא דזה ספר דאיהו
 ספר ישרים, אי אוני חסיר או יתיר או חליף, איהו
 אמרא פסול, ומאן דעבר עלייהו כאלו עבר על

אורייתא וחמשה חומשי דילה, דחמשה כנפי ריאה
 וורדא אינון שית, דא ו', כל מאן דעבר (על דא, כאלו
 עבר) על דא.

וחמשה דברים המפסידין את השחיטה, (כל מאן דאעבר
 עלייהו) כאלו אעבר בה' מן יהו"ה, כנפי ריאה
 צריך דלא יהא בהון סרכות, תמני סרי סרכות אינון,
 מאן דאעבר עלייהו כאלו אעבר ברית דאיהו ח"י
 עלמין, וסירכא איהו סם המות, סם דאל אחר, דאיהו
 סמא"ל, עלה אתמר (משלי ה ה) רגליה יורדות מות, בכל
 אתר דאסתריך קטילת, וכנפי ריאה אינון כנפי חיוון,
 וצריכין למהוי פרודות מלמעלה, הדא הוא דכתיב
 (יחזקאל א יא) ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה, אם אינון
 בחבור טריפה, ותרי אומות אינון בריאה, ובהון שית
 גדפין, חמש אונות וורדא, ועלייהו נאמר (ישעיהו ו ב)
 שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים
 לאחד, שיתא אינון מסטרא דאת ו', דאיהו ספר תורה.
 ארונא דספר תורה דא פיסא דלבא, ואיהו נור דליק,
 ואי לא כנפי ריאה דאינון נשבין עליה, הוה
 לבא אוקיד כל גופא, וטהוא נורא דאיהו דדם דערקין
 דלבא, רוחא נשיב אבתריה בערקין דדמא, וכלהו
 מתנהגין אבתריה, ודא הוא דכתיב (יחזקאל א יב) אל אשר

יְהִיָּה שְׁמָה הָרוּחַ (דף ע"ב) לְלַכְתָּ יִלְכוּ וְגוֹמֵר, וְלִבָּא כַּד
 סָלִיק מִנִּיה רוחא (ואתפרש מן נפשא דאיהו ו') עַל דְּמָא נור
 דְּלִיק, אַתְּמַר בְּנַפְשָׁא (שיר ה ב), אָנִי יְשִׁינָה, וְכַד יִיתִי
 רוּחָא לְגַבִּיה אַתְּמַר וְלִבִּי עֵר, וְדָא אִיהוּ (ישעיהו כו ט) נַפְשִׁי
 אֹוִיתִיךָ בְּלִילָהּ, אַף רוּחִי בְּקֶרְבִי אֲשַׁחֲרֶךָ, וְכַד יִיתִי
 רוּחָא לְגַבִּי לִבָּא דְתַמָּן נַפְשָׁא, אַתְּמַר בֵּיה (שיר ה ב) קוֹל
 דּוֹדִי דוֹפֵק, דְּפִיק לְתַרְעָא דְלִבָּא שִׁית דְּפִיקִין,
 לְאַשְׁתְּמוּדַע דְּאִיהוּ ו' דֵּיִיתִי לְגַבִּי ה' (נ"א ד'), דְּאִיהִי
 נַפֶּשׁ, וּבֵה אֵינּוֹן עֲשָׂרָה, וְכֻלְהוּ בְּפִיּוּסָא, הֵדָּא הוּא
 דְּכָתִיב (שם ה ב) פֶּתַחִי לִי אַחֹותִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי
 שְׂרָאֲשִׁי נִמְלָא טַל.

וּבְתַקוּנָא תַמְנֵי סְרִי, (נ"א ובתקונא דא שית אתון), דְּאִיהוּ
 בְּר"א שִׁי"ת, אֵינּוֹן רְמִיזוֹן פְּגוּוּנָא דָּא,
 פֶּתַחִי לִי בְּאֵת ב' דְּאִיהִי תַרְעָא, אַחֹותִי בְּאֵת א', רַעֲיָתִי
 בְּאֵת ר', יוֹנְתִי בְּאֵת י', תַמְתִּי בְּאֵת ת', שְׂרָאֲשִׁי נִמְלָא
 טַל דָּא יו"ד נְקוּדָה דְּאֵת ב', קוּצוֹתִיו אֵלִין שִׁית סְטְרִין,
 דְּאַתְּמַר בְּהוֹן (שם טו) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, וְאֵינּוֹן דְּפִיקִין
 בְּמוֹלִיךְ וּמְבִיא לְמָאן דְּאַרְבַּע סְטְרִין דִּילִיה, וּמַעְלָה
 וּמוֹרִיד לְמָאן דְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא דִּילִיה, וְשִׁית סְטְרִין אֵינּוֹן
 שִׁית סְפִירָן, וְדְּפִיקוּ סָלִיק וְנַחֲתִת בְּהוּ, בְּאַרְיִכוּ דְּחָסֵד
 פְּגוּוּנָא דָּא תַקִּיעוֹת, בְּתַבִּירוּ דְּגְבוּרָה דְּאֵינּוֹן שְׁבָרִים,

במהירו דעמודא דאמצעיתא דאיהו תרועה, בחסד
גבורה תפארת סלקין, בנצח והוד יסוד נחתין.
וכלהו דפקין לגבי שכינתא דאיהי סלם, דביה שית
דרגין, ודא לבא, וביה מלאכי אלהים סלקין
ונחתין, דאינון דפיקין דרוחא, ואינון שית סלקין
לעשר, ודא י, ואינון קשר"ק קש"ק קר"ק, עד
דאתפלילו בעשרה זכרונות ובעשר מלכיות ובעשר
שופרות, תלתין סלקין מתתא לעילא, ותלתין נחתין
מעילא לתתא, וסלקין פלהו לשתיין, שית זמנין עשר,
כד סליק דפיקו בתקיפו דגבורה בגבירו איהו דינא
תקיפא, כד סליק דפיקו ואתארף, מרעא אתארף דהא
מטה כלפי חסד.

קם סבא מאינון מארי מתיבתא, ואמר בוצינא
קדישא, הא סמנין אלין אינון דמרעא בגלותא,
כד דפיקו אתקצר וגלותא אתקצר, הא מטה כלפי
גבורה בי דינא רברבא, ומותנא קא אחזי למשיח
ושבטין, ובגין דא אומיאת התיא חולה בגלותא
לישראל (שם ב ז), אם תעירו ואם תעוררו, דלא יהא
במהירו, אלא עד שתתחפץ.

ואם דפיקו אתארף, הא מטה כלפי חסד, ועם כל דא
מרעא בגלותא אתארף, ואי דפיקו איהו לא

אַרְיָךְ וְלֹא קָצַר, הָא אַתְּעַר רַחֲמֵי לְגַבֵּי חוּלָה בְּגָלוֹתָא
 דְּאִיהִי לְבָא, וּלְגַבֵּי עֶרְקִין דִּילָה דְּאִינוּן בְּנֵהא יִשְׂרָאֵל,
 וְדָא אִיהוּ עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא, עֲלִיה אַתְּמַר (ישעיהו נד ז)
 וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֶקְבֹּצֶךָ.

וְעוּד כַּד דְּפִיקוּ אִיהוּ בְּתֵרוּעָה בְּמַהֲירוּ, דּוּחְקָא בְּתַר
 דּוּחְקָא, יִיתִי פּוּרְקָנָא, וְעוּד הָהִיא חוּלָה דְּאִיהוּ
 לְבָא, כַּד רוּחָא לֹא נָשִׁיב לְגַבְהָ, דְּאַתְּמַר בֵּיה (בראשית א ב)
 וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, אִיהִי לָא דְּפִיקַת
 בְּעֶרְקִין דִּילָה, וְכִלְהוּ חֲשִׁיבִין בְּגָלוֹתָא כַּמְתִּים, וְאַתְּמַר
 בְּהוּ (איכה ג ו) בְּמַחֲשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי כַּמְתִּי עוֹלָם, וּבְגִין דָּא
 בְּגָלוֹתָא אָנִי יִשְׁנָה, וְאִיהִי חוּלָה בְּגָלוֹתָא, וְכַמָּה אֲסִיין
 תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים קָא מִשְׁתַּדְּלִין לְגַבְהָ, בְּכַמָּה בּוֹסְמִין
 וְרִיחִין דְּשׁוֹשְׁנִים תְּפּוּחִים וְאַגּוּזִים וְרַמּוֹנִים, וְלֹא
 אַתְּחַזְרַת רוּחָא לְגַבְהָ בְּהוּן בְּגָלוֹתָא בְּמַרְעָא דִּילָה, וְלֹא
 דְּפִיקוּ אַתְּחַזְרַת לְגַבְהָ, עַד דְּיִיתִי רַעֲיָא מְהִימְנָא רַחֲמֵי
 דִּילָה, דְּאַתְּמַר בֵּיה (שיר ב טז) הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים, וְאִיִּיתִי לָה
 תְּפּוּחַ, וְשׁוּי לְחוּטְמָא, וְאַרְחָא בֵּיה, וְאַשְׁתְּמוּדַעַת
 לְגַבְהָ, הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב (איכה א טז) מִנְּחָם מִשִּׁיב נִפְשִׁי,
 מִיַּד חֲזַרַת רוּחָא וּדְּפִיקוּ לְגַבְהָ.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא שְׁבַחַת לִיה (שיר ב ג) כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר פֶּן
 דוּדֵי בֵּין הַבָּנִים וְכוּ', וּלְבַתַּר יַעוּל לְגַנְתָּא

וּאִפִּיק מִתַּמָּן רְמוּנִים, וְיִהִיב לָהּ מַעְסִים רְמוּנִים, וְלָקִיט
 אָגוּז וְתֵבֶר ^(דף עא ע"א) קְלִיפִין, וְיִהִיב לָהּ מוּחָא מְלָגָאוּ,
 וְאִיהִי אַכְלָה, וְשָׁתִית מַעְסִים הַרְמוּנִים, וְאִתְסִיאַת, וְדָא
 הוּא דְאָמַר קָרָא ^(שיר ו יא) אֶל גַּנַּת אָגוּז יִרְדְּתִי, אֲדַהְכִי
 הָא נִשְׂרָא קָא אַתְיָא, הַנְּשָׁר הַגְּדוֹל בְּעַל הַכְּנָפִים,
 וְיִהִיבַת תְּלַת קָלִין, וְסָלִיקַת לְטוּרִין, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן
 לְחֻבְרוּי בּוּדַאי רַעוּא אֲשַׁתְּפַח לְעִילָא, וְרַחֲמִים אֲשַׁתְּפַחוּ
 לְגַבִּי שְׁכִינְתָא וְיִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא, דְּוּדַאי תְּלַת חִיוּן
 אֵינּוּן בְּמֶרְפְּבַתָּא, אַרְיֵה שׁוֹר נֶשֶׁר, וּבְכֻלְהוּ לִית רַחֲמִים
 כַּנְּשָׂרָא, וּבְגִין דָּא אָמַר לְיִשְׂרָאֵל וְאִשָּׁא אַתְכֶם עַל כַּנְּפֵי
 נְשָׂרִים וְאָבִיא אַתְכֶם אֵלַי ^(שמות יט ד), אֲדַהְכִי הָא נִשְׂרָא
 קָא אַתְיָא לְגַבִּיִּיהוּ זְמַנָּא אַחְרָא, וּבְטָשַׁת בְּגַדְפָּהָא
 עַלִּיִּיהוּ, וְרַמַּת קָלִין וְסָלִיק לְטוּרָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן
 בּוּדַאי אִיהִי דְקָא בְּטָשַׁת בְּגַדְפָּהָא עֲלֵנָא וְסָלִיק הָתָם,
 אָמְרוּ לִיָּה סָלִיק וְהָא אָנּוּן אַבְתָּרְךָ, סָלִיקוּ כְּלָהוּ אַבְתָּרִיָּה
 לְטוּרָא, וְאִיהִי סָלִיקַת לְעִילָא, עַד דְּלָא אַתְחַזִּיאַת.
 לְפוּם שַׁעְתָּא הָא נִשְׂרָא קָא אַתְיָא, וְתֵרִין שׁוֹשְׁנִים
 בְּפוּמָהָא, וְזָרִיק לֹון עַל ^(יְדָהָא) רִישִׁיִּיהוּ ^{(נ"א עַל}
^{יְדוּי)} מִיַּד חֲדָא רַבִּי שְׁמַעוֹן חֲדוּה סְגִיא, אָמַר לֹון חֲבַרְיָא
 בּוּדַאי חֲדוּה אֲזַדְמַנַּת לְגַבִּי שְׁכִינְתָא דְאִיהִי חוּלָה, דְּהָא
 אִם שׁוֹשְׁנָה חֲדָא יְהִיב בִּינָנָא לָא הוּה אֲסוּוּתָא, בְּגִין

דְּשׁוּשְׁנִים אֵינּוֹן רְמִיזוּן לְקַבֵּל בֵּית רֵאשׁוֹן וְשְׁנֵי, דְּאוּמֵי
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּלֹא יַעוּל דָּא בְּלֹא דָּא, וּבְגִין
 דְּזַרְיַקְתָּ תְּרִין, רְמִיזַת דָּא תְּרֵי שׁוּשְׁנִים, כְּעַן אֵיהִי
 אֲסוּתָא שְׁלִימָתָא, וּכְדִין צְרִיךְ לְמַפְתַּח עַלֵּיהּ כְּמָה
 דְּהוּיִנן.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי הָרוּעָה
 בְּשׁוּשְׁנִים (שיר ו ג), מֵאֵי שׁוּשְׁנִים אֲלֵא שׁוּשְׁנָה
 עֲלָאָה שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, וְאֵיהִי קְרִיאַת שְׁמַע דְּשַׁחְרִית,
 וְשׁוּשְׁנָה תְּנַיִנָּא קְרִיאַת שְׁמַע דְּעַרְבִית שְׁכִינְתָּא תְּתָאָה,
 דָּא לִימִינָּא, וְדָא לְשְׁמַאלָא, הָרוּעָה בְּשׁוּשְׁנִים דָּא
 עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, וְשׁוּשְׁנָה עֲלָאָה דְּקְרִיאַת שְׁמַע
 דְּשַׁחְרִית, דְּאֵיהּ בְּקַר יְמִינָּא דְּאַבְרָהָם, אֵית לֵיהּ חֲמִשׁ
 טְרַפִּין, וְאֵינּוֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה (דברים
 ו ד), וְתִלְתַּת עֶשֶׂר עֲלִין מְלָגוּ אַחָד, שִׁית סוּמְקֵי, וְשִׁית
 חוּרֵי, וְשׁוּשְׁנָה דְּאֲתְּכַלִּילַת בְּהוֹן הָא תִּלְתַּת עֶשֶׂר כְּחוּשְׁבֵּן
 אַחָד, וְכֵן שׁוּשְׁנָה בָּהּ כ"ה גְּרַעֲיִנִין כְּתַפּוּחַ דִּילָהּ,
 כְּחֻשְׁבֵּן כ"ה אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא, וְכֵן בְּשׁוּשְׁנָה תְּנַיִנָּא כ"ה
 גְּרַעֲיִנִין, וְסֻלְקִין כְּלֵהוּ לְחַמְשִׁים, שׁוּשְׁנָה בֵּין הַחוּתִים
 דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרֵא, וְדָא (בְּרֵאשִׁית ב' שׁוּשְׁנָה י').

תְּקוּנַת עֶשְׂרִין וְשִׁית

בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה, חֲמִשׁ עֲלִין דִּילָה רֵאשִׁית,
 בְּרֵאשִׁית לְחֶשְׁבֹן זְעִיר דְּחֲנוּךְ תְּלַת עֶשֶׂר,
 חוּחִים דִּילָה תְּלַת עֶשֶׂר תִּיבִין מִן אֱלֹהִים וְעַד אֱלֹהִים,
 וְאֲלִין אִינוּן. אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ
 וּבְהוּ וְחֶשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְּהוּם וְרוּחַ אֱלֹהִים (בראשית א א), חֲמִשׁ
 חוּחִים אַחֲרָנִין, מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר.
 מֵאֵי אֵינִי בֵּין הַחוּחִים, אֶלָּא מִדְּחָרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא
 וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ, וְנִפְלַת שׁוֹשְׁנָה בֵּין
 הַחוּחִים, כִּד יֵיתִי פּוֹרְקָנָא תְּהִיָּה כְּשׁוֹשְׁנָה דְּשַׁחְרִית,
 דְּאֶתְמַר בָּהּ (בראשית מד ג) הַבְּקָר אֹר (וְהָאֲנָשִׁים שְׁלַחוּ), וְאִינוּן
 חֲמִשׁ אֹר חֲמִשׁ עֲלִין דְּשׁוֹשְׁנָה עֶלְאָה, חַד וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יְהִי אֹר, תְּנַיֵּנָא וַיְהִי אֹר, תְּלַת וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 אֵת הָאֹר, אַרְבַּע וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר, חֲמִשׁ
 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם, תְּלַת עֶשֶׂר עֲלִין מְלָגוּ, וַיְהִי
 עָרַב וַיְהִי בֶקֶר יוֹם אֶחָד, אֶחָד אֶחָד בְּתָרִין שׁוֹשְׁנִים, דָּא
 יְהוָה, עֲלִיָּה אֶתְמַר (זכריה יד ט) בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה
 אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד, וְאֵיהוּ עֲמוּדָא (דף עא ע"ב) דְּאֲמַצְעִיתָא
 הַרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים, וְחוּשְׁבָנִיָּה אַחָד, שׁוֹשְׁנָה תְּתָאָה בָּהּ
 דְּחִילוּ וְאֵיהוּ יֵרָאָה, שׁוֹשְׁנָה עֶלְאָה רְחִימוּ דְּאֶהְבָּה, וּבָהּ

אֲתָמַר (שיר ג ה) אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאֱהָבָה עַד
שְׂתַחֲפִין.

בְּמָה יִתּוֹן לְאֲתֵעְרָא לָהּ בְּיַמִּינָא, וְאִיְהִי לָהּ רְעִית בְּהוּ,
עַד דְּיִיתִי רְעִיא מְהִימָנָא, דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (בראשית א ב)
וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת, דְּאִיְהוּ רוּחַ דְּמַשִּׁיחַ, דְּאֲתָמַר בֵּיהּ
(ישעיה יא ב) וְנָחָה עָלֵינוּ רוּחַ יְהוָה, בְּרוּחָא דָּא אֲרַחַת הֵהִיא
חוּלָה וְאֲתַסִּיאַת, וּבְגִין דָּא הַשְּׂבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַם בְּצַבֵּאוֹת אוּ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תְּעִירוּ וְאִם
תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאֱהָבָה עַד שְׂתַחֲפִין (שיר ג ה), וְאִיְהוּ אֲרַח רִיחַ
בְּתַרְיִן תְּפּוּחִין (נ"א וְאִיְהוּ רִיחַ דְּתַרְיִן תְּפּוּחִין), דְּאֲתָמַר (בֵּיהּ)
בְּהוּ (שם ז ט) וְרִיחַ אֶפְרַיִם כַּתְּפוּחִים, וּמֵאִי נִינְהוּ תְרִי סְמִכִי
קְשׁוּט וְאִינוּן תְרִי רְמוּנִים, אֲגוּז דָּא צְדִיק גִּנַּת אֲגוּז דָּא
שְׂכִינְתָא, וְדָא אִיְהוּ דְאֲמַר שְׁלֹמֹה (שם ו יא) אֶל גִּנַּת אֲגוּז
יִרְדְּתִי.

גַּנְ"ת ג' גִּימְטְרִיאוֹת (אדנ"י ביהו"ה), דְּאִינוּן פְּרַפְרָאוֹת
לְחַכְמָה, נ' נוֹטְרִיקוֹן, ת' תְּמוּרָה, גִּימְטְרִיאוֹת
דָּא אדנ"י יהו"ה, סְלִיק בְּחֻשְׁבַּן אֲמ"ן, אהי"ה אדנ"י
סְלִיק בְּחֻשְׁבַּן פ"ו אלהי"ם, דְּאִיְהוּ פְנוּ"י, מ"ה מ"ם
ה"א, מ"ם ה"א בְּגִימְטְרִיא אלהי"ם, יו"ד ה"א וא"ו
ה"א בְּגִימְטְרִיא מ"ה, וְדָא אִיְהוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָ"ה,

ואיהו מעיד על יחודא קדישא, ובגין דא מ"ה אעידך

(איכה ב יג).

דבר אחר א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בגימטריא שכינ"ה,
פגוונא דא, א' זמנא חדא, ב' תרי זמנין, ג' תלת
זמנין, ד' ארבעה זמנין, ה' חמש זמנין, ו' שית זמנין,
ז' שבעה זמנין, ח' תמניא זמנין, ט' תשעה זמנין, י'
עשר זמנין, כלהו סלקין לחושבן שכינ"ה. ורזא
דחושבנא, לקיימא דלית שכינה נחתא פחות מעשרה,
ולא סלקא למעלה מעשר.

ועוד קודשא בריך הוא הוא אתריה דעלמא, ומלאכין
לא ידעין ושאלין איה מקום כבודו להעריצו
ואשכחינן ליה בגימטריא מקום נוטריקון פגוונא דא,
י' עשר זמנין מאה, ה' חמש זמנין עשרין וחמש, ו'
שית זמנין תלתין ושית ה' חמש זמנין עשרין וחמש,
בגימטריא מקום, ועליה אמרו מלאכיא ברוך כבוד
יהו"ה ממקומו (יחזקאל ג יב), אית אחרנין בגימטריאות
דלית לון חושבן, בגין דאינון פרפראות לחכמה דלית
לה סוף, תמורות אלין אלפא ביתות פגון כוז"ו
במוכס"ז כוז"ו, דאינון תמורות (דברים ו ד) יהו"ה אלהינו
יהו"ה, ואית תמורות אחרנין מפמה מינין.

אמר רבי אלעזר והא כתיב (מלאכי ג ו) אני יהו"ה לא

שְׁנִיתִי, אָמַר לִיה בְּרִי, וּוִי לְבַנֵּי עֲלָמָא דְאִינוּן אֲטִימִין
לְבָא, דְחֻשְׁבִּין דִּידְעִין וְלֹא יִדְעִין, וְדַאי אֲנִי אִיהִי
שְׁכִינְתָא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (ויקרא כו כא) וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם אֶף
אֲנִי, אִיהִי לָא אֲשֶׁתַּנִּי וְלֹא אִיהִי תְמוּרָה מִיְנִיה בְּאַחֲרָא,
וְאִיהוּ לָא אֲשֶׁתַּנִּי וְלֹא אֶסְתַּתֵּר מִיְנָה, אֲבָל לְגַבֵּי חֵיבִיָּא
אֲשֶׁתַּנִּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאֶסְתַּתֵּר מִנֵּיהוּ, הֲדָא הוּא
דְכְתִיב (דברים לב ב) אֶסְתִּירָה פְּנֵי מַהֶם אֲרָאָה מָה אַחֲרִיתָם,
וְאֲמַאי בְּגִין כִּי דוּר תְּהֻפּוּכוֹת הֵמָּה בְּנִים לֹא אֲמוּן בָּם.
מִיָּד קָמוּ כְּלָהוּ חֲבַרְיָא דְשָׁמְעוּ מְלִין אֲלֵין, וְנִשְׁקוּ לִיה
עַל רִישִׁיה, וְאָמְרוּ אֵלּוּ לֹא אֲתִינָא לְעֲלָמָא אֲלָא
לְמִשְׁמַע דָּא דִּינּוּ, דְוַדַּאי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיה
לָא אֲשֶׁתַּנִּי דָּא מִן דָּא, אֲבָל לְגַבֵּי אַחֲרַנִּין אֲשֶׁתַּנִּי
וְאֶסְתַּתֵּר, בְּכַמָּה לְבוּשִׁין, וּבְכַמָּה פְּסוּיִין, וּבְכַמָּה
קְלִיפִין, וּבְגִין דָּא אָמַר שְׁלֵמָה עָלֵיו הַשְּׁלוֹם (שיר ו יא) אֶל
גִּנַּת אֲגוּז יִרְדֹּתִי, דְאִיהוּ הָוּה יַדַּע בְּקְלִיפִין כְּלָהוּ, וּבְגִין
דָּא לָא שְׁבִיק אֲפִילוּ מִיְנִי דְכִשּׁוּף דְלֹא יַדַּע, בְּגִין דִּידַע
(נ"א לְמַנְדַּע) בְּקְלִיפִין. וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אִיהוּ תִבְר כָּל
קְלִיפִין, וְנִפְיָק מִתְמָן מוּחָא דְאִיהוּ יְהו"ה לְאַרְבַּע סְטְרֵי
דְאַגּוּזָא, (דְאִינוּן תְּהוּ וְכָהוּ וְחֻשְׁךָ וְתְהוּם), וּמְפָרְנִס מִיְנִיה
לְתַהִיא חוּלָה דְאִיהִי אֲדַנִּי, דְבְּאֲלִין קְלִיפִין דִּי בְּאַגּוּז

דאינון תהו ובהו וחשך ותהום אמר (דברים לב ב) אסתירה
פני מהם, ואית שנויין אוחרנין לטב לכל חד כפום
עובדיה. (דף עב ע"א) זמנין אתגליא לון בדמות אריה, הדא
הוא דכתיב (עמוס ג ח) אריה שאג מי לא ירא, זמנין
בדיוקנא דשור, הדא הוא דכתיב (דברים לג יז) בכור שורו
הדר לו וקרני ראם קרניו, וזמנין בדיוקנא דנשר, הדא
הוא דכתיב (שם לב יא) כנשר יעיר קנו, וזמנין בדיוקנא
דאדם סבא, כמה דאתדמיא לאלין דאמרי זה אלי
ואנוהו (שמות טו ב), דאיהו הוה אתדמיין לון בדמות סבא,
ואתמר בהו (נ"א ביה) (דברים לב יג) ויניקהו דבש מסלע ושמן
מחלמיש צור, אבל לאלין דתליין מניה ומשכינתיה לא
אשתני לעולם.

ואינון תמורות אינון רזא דיבום, דאתמר בה ביבמה
(רות ד ז) על הגאולה ועל התמורה, לקיים כל
דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו, בההוא נעל דנתן
לרעהו אית תמורה, ושנוי רצון, ותמן צריך שנוי מקום
ושנוי השם ושנוי מעשה לקיים כל דבר, נעל איהו
גופא.

ואמאי בחליצת נעל דנתן לרעהו אית תמורה ושנוי,
אמר סבא חדא, רבי רבי, לא תימא הכי, אלא
אמאי חליצה בנעל, אלא איהו קליפה לאתטמרא בה

לְאַשְׁתְּזָבָא מִנִּיהּ, וְלֹא אֶשְׁתְּמוּדַע לְגַבֵּי מְקַטְרְגִין
 דִּילֵיהּ, וּבַחֲלִיצָה דִּנְעַל חֶלֶץ לִיהּ י"ה, וּבְגִין דָּא שְׁלַף
 אִישׁ נַעֲלוּ וְנָתַן לְרַעְהוּ, נַעֲלוּ ו', גֵּן נַעֲלוּ, דְּאִיהוּ בֶן י"ה,
 לְאַעֲלָא בֵּין ו"ה, וְדָא אִיהוּ חֶלֶץ י"ה.

וּמִשָּׁה אֶתְמַר בֵּיהּ (שמות ג ה) שֶׁל נַעֲלִיךָ מֵעַל רַגְלִיךָ, דָּא
 בְּהַפּוּכָא דְאַחַרְנִין, דִּלָּא צָרִיךְ לְאַתְחַזֵּיא קָדָם
 שְׂכִינְתָא בְּקִלְיָפָה, וְרוּזָא דְמִלָּה פִּי אֵין לְבָא אֶל שַׁעַר
 הַמֶּלֶךְ בְּלָבוּשׁ שָׂק (אסתר ד ב), וּלְגַבֵּי אַבְהֵן לָא אֶתְחַזֵּיא
 אֶלָּא בְּנַעֲלִים, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (שיר ז ב) מַה יָּפוּ פְּעַמֶּיךָ
 בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיב, אֲבָל לְגַבֵּי מִשָּׁה בְּלָא כְּסוּיָא כָּלֵל,
 וְרוּזָא דְמִלָּה וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב
 בְּא"ל שְׂד"י, וְשְׂמִי יְהו"ה לָא נּוֹדַעְתִּי לָהֶם (שמות ו ג),
 וּמִשָּׁה אֶתְמַר בֵּיהּ (שם ג יג) וְאָמְרוּ ל"י מ"ה שְׂמ"ו מ"ה
 אֹמֵר אֵלֵיהֶם.

וְעוּד אַמַּאי צָרִיךְ חֲלִיצָה בְּנַעֲל בְּאִשָּׁה, בְּגִין דְּמָאן
 דִּימּוֹת בְּלָא בַר אִיהוּ קָשִׁיר בְּרַגְלֵיהּ דִּיבָם, וְרוּזָא
 דְּמִלָּה הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפְנוּ עָקֵב (בראשית ג יד),
 וּבְגִין דִּלָּא יָמִית לִיהּ חוּיָא דְּאִיהוּ פְּרוּךְ עַל עֵקֵבוּ, צָרִיךְ
 לְחֻלּוץ לְגַבֵּי נַעֲל דְאַתְתָּא, וְאַתְפַּטֵּר הֵהוּא חוּיָא מִנִּיהּ.
 וְכֻלָּא עַל הֵהוּא טָפָה דְּאִיהִי י' דְּפָרַח מִן יַעֲקֹב
 לְאַתְרֵיהּ, וְיַעֲקֹב בְּגִין דָּא קָנָה מִנִּיהּ בְּכֻרוּתָא,

לְאַחֲזָרָא י' לְאַתְרֵיהּ, דְּאִיהִי טְפָה בּוּכְרָא, דְּבָהּ חָאב
אָדָם, וּפְרָח מְנִיָּה וְאַשְׁתָּאָר יְחִיד בְּלֹא עֶזְרָא, וּבְגִין דָּא
אָמַר (תהלים מט ו) לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן עֲקֵבִי יְסוּבֵנִי,
וּבְגִין דָּא אֵיתִי לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא תִּלְתַּת זְמַנִּין לְאָדָם
קְדָמָא בְּגִלְגּוּלָא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (איוב לג כט) הֲן כָּל
אֱלֹהִים יַפְעֵל אִ"ל פְּעֻמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבֵר, וְדָא אִיהוּ שְׁנוּי
מְקוּם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂהָ.

וְעַל הַהִיא טְפָה אֲתָמַר בָּהּ (שיר ז ב) מַה יָּפוּ פְּעֻמֶיךָ
בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיב, וְאַתְדַּבְּקַת בִּיעֵקֵב, וְאַפִּיקַת
מְנִיָּה י"ב שְׁבֻטִין, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים קכב ד) שְׁבֻטֵי י"ה
עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל, דְּאֲתָמַר בֵּיהּ אָדָם יִשְׂרָאֵל, וּבַהּ הוּא
זְמַנָּא רוּחַ יַעֲקֹב מַה דְּאָבִיד דְּאִיהוּ י' מִיעֵקֵב, הֲדָא הוּא
דְכָתִיב (בראשית לב כט) לֹא יַעֲקֹב יֵאמָר עוֹד שְׁמֶךָ פִּי אִם
יִשְׂרָאֵל.

בְּאַבְרָהָם שְׁזִיב מִסֵּם הַמּוֹת, חוּבָא דְאָדָם, גִּיהֶנָם, נַחֲשׁ,
אֶשֶׁת זְנוּנִים דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (שמות כ יד) לֹא תִנְאֶפֶה.
בִּיצְחָק שְׁזִיב מֵאֵל אַחַר דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (שם יג) לֹא תִרְצַח.
בִּיעֵקֵב אֲשַׁכַּח אֶתֶר לְיִנְקָא (נ"א לְנִקְאָה) בְּנוֹי, וְדָא שְׁנוּי
מְקוּם, וְלִית חַד מְנִיָּהוּ דְלֹא אֲתַפְלִיל בְּתַלְתָּא, לְקִימָא
הֲן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אִ"ל פְּעֻמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר (איוב לג כט).
קָם סָבָא וְאָמַר רַבִּי רַבִּי בְּמֵאֵי אוּקִימְתָא סוּד יְבוּם

וְחֲלִיצָהּ, דְּהָא בְּרִירָא דְּמַלְהָ שְׁמַעְנָא, אֲמַר לִיה מַה
 דְּשִׁמְעַתְּ אִימָא, אֲמַר וּדְאִי בְּרִזָּא דִּיבּוּם אֲשַׁכַּח אֲתָרָא
 הֵהִיא נְשִׁמְתָא עֲרִטִילָאָה, הֵדָּא הוּא דְּכֹתִיב (תהלים פד ד) גַּם
 צְפוּר מְצָאָה בֵּיתָ, וּדְא נֶפֶשׁ דְּאֲתִיָּא בְּגִלְגּוּל זְמַנָּא
 קְדַמָּאָה, וּדְרוּר קֵן לָהּ (שם), דָּא רוּחָא דְּאֲתִיָּא בְּגִלְגּוּלָא
 זְמַנָּא תְּנִינָא, אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרוּחֶיהָ (שם), דָּא נְשִׁמְתָא
 דְּאֲתִיָּא בְּגִלְגּוּלָא זְמַנָּא תְּלִיתָאָה, וּמִינָהּ נִפְקִין אֶפְרוּחִין
 דְּאִינוּן בְּנִין, וּבְרִזָּא דִּיבּוּם כְּלָהּ תְּלִית נַחְתִּין בְּבֵת אַחַת,
 הֵדָּא הוּא דְּכֹתִיב (איוב לד יד) אִם יִשִּׁים אֱלֹהִים לְבוֹ רוּחוֹ
 וְנִשְׁמָתוֹ (דף עב ע"ב) אֱלֹהִים יִאֲסֹף, לְבוֹ דְּתַמָּן נֶפֶשׁ, רוּחַ
 בְּכַנְפֵי רִיָּאָה, נְשִׁמְתָא בְּמוּחָא, וְכִלְהוּ חַד בְּקִשׁוּרָא חֲדָא,
 אֲבַל חֲלִיצָה אִיהִי שׁוֹבֵת הֵהִיא נְשִׁמְתָא וְרוּחָא וְנֶפֶשׁ אֲ
 דְּאִינוּן קְטִירִין בְּתִלְת קִשׁוּרִין דְּחֻיָּא, וּרְזָא דְּמַלְהָ
 נֶפֶשׁנוּ כְּצְפוּר נְמַלְטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הִפֵּחַ נִשְׁבַּר וְאֲנַחְנוּ
 נְמַלְטָנוּ (תהלים קכד ז), קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן כִּדִּי לְנִשְׁקָא לִיָּה,
 פָּרַח מִיַּד וְלֹא אֲתַחֲזִי.

(תקון כ"ז נדפס בהקדמה כי שם ביתו)

תקונא עשרין ותמניא

בִּירָא שִׁית בֵּיה תִּלְת פְּקוּדִין, חַד יִרְאֵת יְהו"ה כְּגוּוּנָא
 דָּא בִּירָא שִׁית יִרְאֵת בְּשִׁית וְהָא אוֹקְמוּהוּ,